

DUCHOVNÉ CVIČENIA V KAŽDODENNOSTI

FARNOSŤ KRISTA KRÁLA - PREŠOV
Advent 2020

Preložené z nemeckého originálu: *Exerzitien im Alltag*, P. Clemens Blattert SJ und Sr. Claudia Valk, pre vnútornú potrebu Farnosti Krista Kráľa – Prešov

Text neprešiel odbornou jazykovou korektúrou

Obraz na obálke: Andrej Rubľov, Ikona Krista Spasiteľa

***„Pane, ja hľadám tvoju tvár.
Neodvracaj svoju tvár odo mňa, ...“***
(Žalm 27 8-9)

Drahí bratia a sestry,

Prežívame zvláštny čas napätia, ale aj očakávania.

Pozývame Vás toto adventné obdobie prežiť
s pohľadom na Toho, ktorý daruje pokoj, nádej
a lásku. Jeho tvár nás bude sprevádzať počas týchto
dní. Skúsme sa zjednotiť prostredníctvom týchto
meditácií v modlitbe, aby sme Ho dokázali nájsť
a sami boli svetlom aj v pochmúrnych dňoch
pandémie.

Vaši kňazi

MEDITÁCIA 1 (pondelok, 30.11.2020)

Ježiš, Prislúbený

Izaiáš 9,1-6

„Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo, nad tými, čo bývajú v krajine tieňa smrti, zažiarí svetlo.

Rozmnožil si plesanie, zväčšil si radosť; budú sa tešiť pred tebou, ako sa tešia pri žatve, tak, ako plesajú, keď si delia korisť. Ved' jeho ťažké jarmo a prút jeho pleca a palicu jeho pohoniča lámeš ako v dňoch Madiánu. Lebo každá hrmotná obuv a každý šat zmáčaný v krvi bude spálený, bude ohňu pokrmom.

Lebo chlapček sa nám narodil, daný nám je syn, na jeho pleci bude kniežatstvo a bude nazvaný: zázračný Radca, mocný Boh, večný Otec, Knieža pokoja. Jeho vláda bude veľká a pokoj bude bez konca na Dávidovom tróne a nad jeho kráľovstvom, aby ho upevnil a posilnil právom a spravodlivosťou odteraz až naveky. Horlivosť Pána zástupov to urobí.“

ÚVAHA

Prorok Izaiáš opisuje ľud, Izrael, ktorý sa nachádza v beznádejnej situácii a hľadá dobrého vodcu. Ľud Izraela je ľuďom v temnotách. Bez svetla kráčajú ľudia ako slepí, rozoznávajú svoje okolie iba s veľkou námahou a ťažkosťami, napredujú iba hmatom, nevidia, sú neistí.

Zrazu sa rozsvieti: Človeku zažiarí svetlo, ukáže horizont, daruje poznanie. Človek sa vzpriami, rozpozna cestu a dokáže kráčať ľahšie, hľadanie zrazu dáva zmysel. Vzpriamený človek, so zdvihnutou hlavou a tvárou hľadiacou na horizont dokáže vypnúť hrud', nadýchnuť sa a jasať, tešiť sa. Svetlo prebúdzá k životu.

Bodom zlomu toho procesu osvietenia je dieťa. Pohľad do tváre novonarodeného dieťaťa daruje hľadiacemu úsmev.

Tiahnuťou silou, ktorá sa skrýva za týmto úsmevom je Pánovo zaľúbenie v nás: „*Pán nám z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy. Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi a zažiarí tým, čo sedia vo tme a v tône smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja*“ (Lk 1,78n). Dieťa, ktoré prisľúbil prorok Izaiáš, svetlo žiariace z výsosti, je Ježiš. On je prisľúbením pre tých, ktorí sedia vo tme a tône smrti.

Ježiš, Ty si svetlo v temnotách môjho života!

MEDITÁCIA 2 (utorok, 01.12.2020)

Ježiš, ktorý sa úplne nasadzuje pre Božie kráľovstvo

Matúš 4,13-17

„Ježiš opustil Nazaret a prišiel bývať do pobrežného mesta Kafarnaum, v končinách Zabulon a Neftali, aby sa splnilo, čo povedal prorok Izaiáš: *„Krajina Zabulon a krajina Neftali, na ceste k moru, za Jordánom, Galilea pohanov! Ľud bývajúci v temnotách uvidel veľké svetlo. Svetlo zažiarilo tým, čo sedeli v temnom kraji smrti.“* Od tej chvíle začal Ježiš hlásať: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo.“

ÚVAHA

Ježiš chce viac, a preto vychádza von zo skrytosti na verejnosť. Galilea bola hraničné územie medzi Izraelom a pohanským svetom, medzi Božím ľudom a ľudom, ktorý ešte stále nepočul o jedinom Bohu, o Svetle žiariacom v temnotách. Ježiš túži ohlásiť radostnú zvesť svetla celému svetu.

Je to zvesť o lepších časoch. O čase spásy a šťastia. Nie je to iba nový čas, ale je to čas prinášajúci nový poriadok: Božie kráľovstvo. Pokoj, právo, spravodlivosť sa usídlili medzi ľuďmi. Na realizáciu tohto zámeru je však potrebný jedinečný Zákonodarca, mocný Boh, Knieža pokoja. Potom môže byť zem naplnená pokojom, ktorý nebude mať konca. Toto môže realizovať iba Boh sám.

V Ježišovom vnúti horia dva ohne, ktoré sú jedno: Ježiš, zapálený pre ohlasovanie radostnej zvesti a zároveň horí plnou mocou Božieho synovstva, skrz ktoré prichádza Božie kráľovstvo na túto zem. Radostná zvesť a ozdravujúca moc sú v Ježišovi jedno. Ježiš je živá Božia túžba skloniť sa k človeku. Ako Dobrý Kráľ sa chce starať o potreby svojho ľudu. Kto je bezradný, bezmocný, nemá pokoj, sedí v temnotách, toho práve On hľadá a chce ho zapáliť ohňom pre Božie kráľovstvo. Nie hore ako kráľ, vzdialený, ale priamo uprostred svojho ľudu, priamo v samotnom srdci každého človeka.

Preto sa Ježiš nikdy neunaví volať: „Obráťte sa! Vráťte sa k Bohu! Neobracajte sa mu chrbtom, ale tvárou. Hľadajte Naň, počúvajte Ho, rozprávajte sa s Ním. Vo mne (v Ježišovi), v mojej osobe, mojom konaní, mojich slovách sa obracia jeho tvár plná horiacej lásky priamo k vám!“

Ježiš, Ty si zapálený pre Božie kráľovstvo!

MEDITÁCIA 3 (streda, 02.12.2020)

Ježiš, ktorý dáva život v plnosti

Ján 2,1-12

„Na tretí deň bola v Káne Galilejskej svadba. Bola tam aj Ježišova matka. Na svadbu pozvali aj Ježiša a jeho učeníkov. Keď sa minulo víno, povedala Ježišovi jeho matka: „Nemajú víno.“ Ježiš jej odpovedal: „Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina.“ Jeho matka povedala obsluhujúcim: „Urobte všetko, čo vám povie!“

Stálo tam šesť kamenných nádob na vodu, ktoré slúžili na očisťovanie, ako bolo zvykom u Židov, každá na dve až tri miery. Ježiš im povedal: „Naplňte nádoby vodou!“

A naplnili ich až po okraj. Potom im povedal: „Teraz načrite a zaneste starejšiemu!“ A oni zanesli. Keď starejší ochutnal vodu premenenú na víno – on nevedel, skade je, ale obsluhujúci, čo načierali vodu, to vedeli –, zavolať si ženícha a vravel mu: „Každý človek podáva najprv dobré víno a horšie až potom, keď si hostia upili. Ty si zachoval dobré víno až doteraz.“ Toto urobil Ježiš v Káne Galilejskej ako prvé zo znamení a zjavil svoju slávu. A jeho učeníci uverili v neho. Potom zišiel on i jeho matka a bratia i jeho učeníci do Kafarnauma, kde zostali niekoľko dní.“

ÚVAHA

Dnes zažívam Ježiša pri oslave. Evanjelisti znova znázorňujú obraz Ježiša pri hostine. Je očividne vítaným a vzácnym hosťom, možno sa očakáva, že opäť prehovorí. Aj v jeho podobenstvách často počujeme o spoločnom stolovaní, ktoré predstavujú obraz Božieho kráľovstva.

Ježišova Matka, Ježiš a učeníci sú pozvaní na svadbu. Radostná udalosť, až kým sa neminie víno...

Nálada upadá, trápna situácia, zlé znamenie pre práve zosobášený pár. Hrozí, že celá oslava sa skončí obrovským fiaskom.

Ježišova Matka však dôveruje svojmu synovi. Verí, že On dokáže situáciu napraviť či zmeniť. Mária vie, že sa môže na Ježiša spoľahnúť. On mal samozrejme veľa možností ako svadbu zachrániť a vyberá si možnosť veľkého nadbytku vína, a síce toho najlepšieho.

Kto by nechcel pozvať na svadbu niekoho tak vzácného! Situácia, ktorá bola fádna, stráca zmysel, naberá novú chuť, chuť vína života v plnosti.

„Hľadajte ma a budete žiť!“ (Am 5,4)

„Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejšie.“ (Jn 10,10)

Ježiš, Ty plnosť života!

MEDITÁCIA 4 (štvrtok, 03.12.2020)

Ježiš, ktorý vzbudzuje dôveru

Matúš 6,25-33

„Preto vám hovorím: Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodejete. Či život nie je viac ako jedlo a telo viac ako odev? Pozrite sa na nebeské vtáky: nesejú, ani nežnú, ani do stodôl nezhrmažďujú, a váš nebeský Otec ich živí. Nie ste vy oveľa viac ako ony? A kto z vás si môže starosťami pridať čo len laket' k svojmu životu? A čo sa tak staráte o svoj odev? Pozrite sa na poľné ľalie, ako rastú: nepracujú, nepradú; a hovorím vám, že ani Šalamún v celej svojej sláve nebol oblečený tak ako jediná z nich. Keď teda Boh takto oblieka poľnú bylinu, ktorá dnes je tu a zajtra ju hodia do pece, o čo skôr vás, vy maloverní?! Nebuďte teda ustarostení a nehovorte: »Čo budeme jesť?« alebo: »Čo budeme piť?« alebo: »Čo si oblečieme?«! Ved' po tomto všetkom sa zháňajú pohania. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše.“

ÚVAHA

Vidím ako Ježiš putuje cez polia Galilei. Je dozaista plný životnej radosti, voľnosti, nadšenia z krásy stvorenia ako diela svojho Otca. Tu sa cíti tak obklopený Láskou svojho Otca.

Nijakým spôsobom si nerobí veľké plány, nehľadá nejaké istoty. Plný dôvery žije každý deň a necháva sa viesť udalosťami a stretnutiami konkrétneho dňa.

Nedáva starostiam moc, aby ho ubrali o energiu počas dňa a noci. Dôveruje kvôli svojim poslucháčom:

„... toto všetko dostanete navyše.“

„Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete.“

Nemusíte so okolo seba obzerat' a robiť si starosti:

„Na neho zložte všetky svoje starosti, lebo on sa o vás stará.“

Váš nebeský Otec sa o vás stará, vidí dopredu čo potrebujete – aj v maličkostiach každodennosti – možno nie vždy o všetky výdobytky doby a bohatstva tohto sveta, ale určite o šťastný život, ktorý pramení v tom, že môžeme mať podiel na budovaní Božieho kráľovstva. Dáva nám slobodný život, ktorý nás učí nechať sa obdarovať a zároveň aj to, aby sme sa sami stali darom.

Ježiš, Ty moja istota!

MEDITÁCIA 5 (piatok, 04.12.2020)

Ježiš, ktorý vzbudzuje dôveru

Ján 15,15

„Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca.“

ÚVAHA

Ježiš sa s ľuďmi nie len stretáva, ale aj žije priateľstvá. Spriatelil sa so súrodencami Máriou, Martou a Lazárom v Betánii: „Ježiš mal rád Martu i jej sestru a Lazára.“ (Jn 11,5) Zakaždým, keď ich navštívil mohol sa tešiť ich pohostinnosti. Aj tesne pred momentom svojho utrpenia nachádza práve tu svoje útočisko.

Ježiš žije svoje priateľstvá nie len prijímaním, ale tiež dávaním. Máriu obdarúva svojím slovom, Martu napomína, Lazára oslobodzuje od smrti a vracia ho naspäť sestrám. Taktiež Ján je Ježišovým priateľom: Ján leží pri Ježišovej hrudi počas poslednej večere. Tomuto priateľovi Ježiš zomierajúc zveruje svoju Matku.

So svojimi učeníkmi žije Ježiš priateľský vzťah. Otvára sa im, zdôveruje sa im s tým, čo ho trápi a čo prežíva, dokonca aj predtuchu svojho utrpenia, ktoré ho čaká.

Takýmto spôsobom dáva učeníkom podiel na svojom hlbokom vzťahu s Otcom. „Už vás nenazývam sluhami, lebo sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca.“ (Jn 15,15).

Ježiš je ochotný pre svojich priateľov obetovať všetko aj seba samého: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí život za svojich priateľov.“ (Jn 15,13).

Ježiš, priateľ ľudí!

MEDITÁCIA 6 (sobota, 05.12.2020)

Ježiš, ktorý necháva ľuďí vydýchnuť si

Matúš 11,28-30

„Pod'te ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení, a ja vás posilním. Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Moje jarmo je príjemné a moje bremeno ľahké.“

ÚVAHA

Ježiš adresuje pozvanie. Roztiahne ruky a obracia sa na poslucháčov s dobromyseľným pohľadom.

Ježiš má čas. Čas pre ľudí. Pôsobí ako niekto, kto sedí na lavici počas letného večera a hovorí: „Prisadni si, tu ťa netlačí hektický svet, tu nemusíš ešte niečo stíhať či zariadiť.“ Ježišovo srdce je naširoko otvorené. Odtiaľ hovorí: Príď!

Pozvaní sú všetci, ktorých ťažia starosti, problémy, utrpenie, strach...

Ježiš chce ľuďom darovať pokoj. Iný preklad Matúšovho evanjelia znie takto: „Chcem vás nechať vydýchnuť si. Nájdete pokoj a oddych pre svoj život. Vydýchnuť si znamená možnosť povzdychnúť si, odhodiť záťaž. Slzy sa stratia a vzrušenie opadne, strach sa stratí a znova možno pokojne dýchať.“

Učte sa odo mňa, hovorí Ježiš! Pozerajte na mňa ako riešim životné situácie. Ako hľadím na svet a ľudí a postrehnete, že pri mne je život jednoduchší.

Zahľadieť sa do Ježišovej tváre, počuť pozvanie, prísť so všetkým, vzdychnúť si. Takto nájdem oddych a pokoj pre môj život.

Ježiš, Ty pokoj duše!

MEDITÁCIA 7 (nedel'a, 06.12.2020)

Litánie

„Pane, ja hľadám tvoju tvár.

Neodvracaj svoju tvár odo mňa.“

Žalm 27,8-9

Ježiš, Ty si svetlo v temnotách môjho života!

Ježiš, Ty si zapálený pre Božie kráľovstvo!

Ježiš, Ty plnosť života!

Ježiš, Ty moja istota!

Ježiš, priateľ ľudí!

Ježiš, Ty pokoj duše!

Moja duchovná skúsenosť z tohto týždňa

MEDITÁCIA 1 (pondelok, 07.12.2020)

Ježiš, súcitný

Matúš 9,35-36 a Hebrejom 4,15

„A Ježiš chodil po všetkých mestách a dedinách, učil v ich synagógach, hlásal evanjelium o kráľovstve a uzdravoval každý neuh a každú chorobu. Keď videl zástupy, zľutoval sa nad nimi, lebo boli zmorené a sklesnuté ako ovce bez pastiera.“

„Ved' nemáme veľkňaza, ktorý by nemohol cítiť s našimi slabosťami; ved' bol podobne skúšaný vo všetkom okrem hriechu.“

ÚVAHA

Ježiš pristupuje ku svojim pocitom prirodzene, pretože ich vyjadruje navonok a prežíva ich úprimne.

Chváli svojho Otca,	Mt 11,25
plače pri hrobe Lazára,	Ján 11,35
zúri v chráme, kde vidí predavačov a peňazomencov, ktorí urobili z chrámu tržnicu	Ján 2,13n
a napokon je sklamaný z učeníkov, ktorí ho v momente agónie a strachu opustili.	Mt 26,40

Ježiš spolucíti s ľuďmi, je zasiahnutý ich utrpením, ktoré sa dotýka jeho vnútra. Rovnako rozpráva aj o svojom Otcovi v podobenstvách, ktoré sú plné emócií ako napr. podobenstvo o stratenom Synovi. (Lk 15,20).

Tak ako sa Ježiš necháva pohnúť prosbou ľudí, rovnako Boh otvára srdce pre človeka.

Nie je žiadna prosba, ktorá by v jeho srdci nemala miesto, ktorá by Ním nepohla. To nám, ľuďom dodáva odvahu, aby sme svoje túžby a pocity predkladali a prežívali spolu s Ježišom.

Ježiš, Ty vtelená dobrota Boha!

MEDITÁCIA 2 (utorok, 08.12.2020)

Ježiš, lekár

Lukáš 13,10-13

„V sobotu učil v istej synagóge. Bola tam žena, ktorá osemnásť rokov mala ducha neďuživosti. Bola zhrbená a nemohla sa ani trochu narovnať. Keď ju Ježiš zbadal, zavolať si ju a povedal jej: „Žena, si oslobodená od svojej choroby,“ a vložil na ňu ruky. Ona sa hneď vzpriamila a oslavovala Boha.“

ÚVAHA

Je očividné, že žena z evanjelia trpí, je zhrbená. Zároveň ju táto choroba utláča. Vonkajšie i vnútorné ťažkosti ju zakrivili a ponížili.

Jej dôstojnosť sa stratila.

Stretnutie s Ježišom,
jeho dotyk
ženu oslobodzuje,
uzdravuje ju.

„Všetko, čo prichádza k Bohu bude premenené.“

Majster Eckhart, stredoveký mystik

Aj ja môžem prichádzať s mojimi ťažkosťami, bolesťami, trápením, so všetkým, čo ma ponížuje a utláča k Ježišovi a nechať ho nech sa ma dotkne, uzdraví a vzpriami.

Ježiš, Ty uzdravuješ ľudí!

MEDITÁCIA 3 (streda, 09.12.2020)

Ježiš, ktorý povyšuje človeka nad zákon

Lukáš 13,13-17 a Marek 2,27-28

„Ježiš vložil na ňu ruky. Ona sa hneď vzpriamila a oslavovala Boha. Ale predstavený synagógy sa nahneval, že Ježiš v sobotu uzdravuje, i povedal zástupu: „Je šesť dní, keď treba pracovať; v tieto dni prichádzajte a dávajte sa uzdravovať, a nie v sobotu!“ Pán mu odpovedal: „Pokrytci! Neodväzuje každý z vás v sobotu svojho vola alebo osla od jasiel a nevodí ho napájať? A túto Abrahámovu dcéru, ktorú satan držal osemnásť rokov spútanú, nebolo treba vyslobodiť z tohto puta hoci aj v sobotu?“ Keď to povedal, všetci jeho protivníci sa zahanbili, ale ľudia sa radovali zo všetkých slávnych skutkov, ktoré konal.“

„I povedal im: „Sobota bola ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu. A tak je Syn človeka pánom aj nad sobotou.“

ÚVAHA

Aj v tomto rozprávaní nachádzame ľudí, ktorí sú sužovaní chorobou a utrpením, a tak majú skrivený pohľad, sklopený zrak. Predstavený synagógy sa pohoršuje nad uzdravením ženy, ktorá dlho trpela. Pri jej uzdravení sa totiž porušil zákon. Dobro ženy, však predstavený synagógy nevidí.

„To sa nescie.“ „Toto sa nerobí.“ „Mal by si to či ono.“ „Si taký a ...“ Slová posudzovania, rozsudky, pravidlá, princípy. Toto všetko človeka spútava a zotročuje, ak sa stráca význam, pre ktorý boli vytvorené.

Aj ja sa môžem na niečo upnúť, fixovať a postupne sa môj pohľad zakalí. Moje videnie sa zužuje a nevidím nič iné iba zákon a môj pohľad na jeho správne dodržiavanie. Predstavený synagógy má práve takýto pohľad. Jeho srdce má príliš prísny pohľad, ktorý vidí iba zákon. Chýba mu spolucítenie – nevidí trpiacu ženu, jej ťažkosti a utrpenie.

Preto je dôležité mať niekoho, kto mi pomôže rozšíriť môj pohľad. Ježiš hľadá na ženu so súcitom, no zároveň vidí aj slepotu obhajcov zákona. Tak Ježiš pozýva k oslobodeniu nie len ženu, ale aj obhajcu zákona. Zákony sú pre človeka. Sú akoby zábradlím v našom živote. Nimi je človek chránený, dávajú mu pocit istoty. Avšak v momente, keď zákon začína človeka zotročovať a utláčať, mína sa svojmu cieľu.

Ježiš napravné pohľad. Ukazuje nám o čo vlastne ide. Otvára horizont nášho srdca, aby sme dokázali spolucítiť s nami samými a s inými.

Ježiš, Ty otváraš horizont srdca!

MEDITÁCIA 4 (štvrtok, 10.12.2020)

Ježiš, ktorý vracia vylúčených naspäť

Lukáš 19,1-5

„Potom vošiel do Jericha a prechádzal cezeň. A tu muž, menom Zachej, ktorý bol hlavným mýtnikom a bol bohatý, zatúžil vidieť Ježiša, kto to je, ale nemohol pre zástup, lebo bol malej postavy. Bežal teda napred a vyšiel na planý figovník, aby ho uvidel, lebo práve tade mal ísť. Keď Ježiš prišiel na to miesto, pozrel sa hore a povedal mu: *„Zachej, pod' rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!“* “

ÚVAHA

Na mužovi, ktorý nebol malý iba zovňajškom, ale aj konaním, možno badať, že sa cíti menejcenný.

Preto začína kolaborovať s rímskou okupáciou a ako mýtnik vyberá poplatky z ktorých výrazne zbohatne na úkor obyčajných ľudí. Ako karierista sa tak dopracoval až na pozíciu hlavného mýtnika. Je bohatý, má krásny dom a všetci mu závidia. Hostí však v ňom niet.

Iní ho totiž nemajú radi. Bočia od neho. Je osamelý. Ani v tak veľkom a krásnom dome sa necíti doma. Jeho život ho nemôže naplňovať.

Zrazu ale počuje o Ježišovi. Hlboko vo svojom vnútri cíti: Toho musím vidieť. Chcel by som vedieť, kto to je.

Veľký zástup mu však bráni vo voľnom výhľade na neho. Jeho túžba je však veľmi veľká, a preto koná nekonvenčne: Vylezie na strom ako malé dieťa. V hustej korune figovníka je dobre skrytý. On dokáže vidieť všetko, jeho však nevidno. Zrazu sa však stane niečo prekvapujúce: Ježiš ho objaví. Hľadí naň. Konečne niekto, kto na Zacheja hľadí. Dva pohľady sa stretnú...

Ježiš, Ty priateľ hriešnikov!

MEDITÁCIA 5 (piatok, 11.12.2020)

Ježiš, ktorý privádza naspäť vylúčených

Lukáš 19,5-10

„Keď Ježiš prišiel na to miesto, pozrel sa hore a povedal mu: *„Zachej, pod' rýchlo dolu, lebo dnes musím zostať v tvojom dome!“* On chytró zišiel a prijal ho s radosťou. Keď to videli, všetci šomrali: *„Vošiel k hriešnemu človeku!“* Ale Zachej vstal a povedal Pánovi: *„Pane, polovicu svojho majetku dám chudobným, a ak som niekoho oklamal, vrátim štvornásobne.“* Ježiš mu povedal: *„Dnes prišla spása do tohto domu. Ved' aj on je Abrahámovým synom. Lebo Syn človeka prišiel hľadať a zachrániť, čo sa stratilo.“ “*

ÚVAHA

Zachej hľadá na Ježiša. Aj Ježiš hľadá na neho. Z veľkého zástupu Ježiš oslovuje Zacheja – celkom osobne, volá ho po mene. Jedna situácia prekonáva druhú: Ježiš sa totiž pozýva do Zachejovho domu, k nemu domov, do domu opovrhovaného.

Bez okolkov, odsudzovania, Ježiš berie Zacheja takého, aký je.

„Zostúp dole!“ Aby mohol Ježiš vstúpiť do domu Zacheja, musí opustiť svoj bezpečný úkryt. Plný radosti schádza zo stromu dole a jeho radosť nezmenší ani pohoršenie davu.

Vo chvíli, keď Ježiš vchádza do Zachejovho domu, spoznáva, čo všetko prichádza s Ježišom: Preto sa Zachej stáva veľkorysý – jeho bohatstvo už pre neho nemá hodnotu. Dáva prísľub, že všetko napraví a vráti, dokonca viacnásobne.

Namiesto toho, aby ho Ježiš napomínal, vracal sa k jeho minulosti, mu prinavracia pocit veľkosti, dôstojnosti a sebavedomia: nazýva ho synom Abraháma. Zachej je slobodný, nemusí sa viac vyvyšovať. Takýmto spôsobom ho Ježiš prinavracia do spoločenstva.

Ježiš, Ty daruješ spoločenstvo!

MEDITÁCIA 6 (sobota, 12.12.2020)

Ježiš, ktorý pozýva na cestu pokánia

Matúš 18,21-22

„Vtedy k nemu pristúpil Peter a povedal mu: „Pane, koľko rás mám odpustiť svojmu bratovi, keď sa proti mne prehreší? Azda sedem rás?“ Ježiš mu odpovedal: „Hovorím ti: Nie sedem rás, ale sedemdesiatsedem rás.“

ÚVAHA

Peter, muž mnohých pováh. Potrebuje dlhý čas, kým vlastne pochopí, kto je Ježiš, kým dokáže pri ňom stáť. Veľký v reči: „*Ježišu Ty si Mesiáš.*“ „*Ježiš pre teba som pripravený zomrieť.*“ **?Ježiš?** je však málo odvážny: „Nie, Ježiš má trpieť? Tak to teda nie.“ „Nie, takého Ježiša nepoznám.“ V otázke o odpustení sa skrýva možno aj iná otázka: „Ok, koľkokrát mám odpustiť, kým už konečne môžem zasiahnuť a brániť sa? Sedemkrát, ale potom už...“

Odpustenie je nutné vtedy, keď som bol zranený. Vo chvíli, keď mi ľudia siahli na moju dôstojnosť, povest' či zdravie. Práve vtedy sa cítim bezmocný a bezradný. Tragédiou toho všetkého je fakt, že na bezmocnosť často reagujem agresiou. Pritom sa špirála zranenia tiahne ďalej proti mne a iným zároveň.

Koľkokrát? Nie sedem ráz, lež vždy znova a znova mám prejsť cestu odpúšťania: Hnev a bezmocnosť prenechať, aby dozneli. Odovzdať ich Ježišovi a iným odpúšťať, aj samému sebe, najmä tam, kde stále cítim zranenie. Samozrejme nie je potrebné zúfať, keď sa mi to nepodarí prvý, druhý či tretíkrát. Pokusov mám k dispozícii veľa. Ježiš pozná túto cestu odpustenia, preto vyzýva, aby sme to neskúšali iba raz. Necháva mi čas, pretože on vie, že srdce, najmä to zranené, potrebuje čas.

Cesta odpustenia nie je zákon, ktorý človek musí mechanicky dodržiavať, ale je cestou slobody pre mňa a pre druhých.

Nemožno však zabúdať, že sám Ježiš je pripravený odpúšťať aj vtedy, keď mu ubližujem, či ho zraňujem svojou ľahostajnosťou. On sám nám ukazuje, čo to znamená nie sedem, ale sedemdesiatsedem ráz.

Ježiš, Ty žiješ pre odpustenie!

MEDITÁCIA 7 (nedel'a, 13.12.2020)

Litánie

„Pane, ja hľadám tvoju tvár.

Neodvracaj svoju tvár odo mňa.“

Žalm 27,8-9

Ježiš, Ty vtelená dobrota Boha!

Ježiš, Ty uzdravuješ ľudí!

Ježiš, Ty otváraš horizont srdca!

Ježiš, Ty priateľ hriešnikov!

Ježiš, Ty daruješ spoločenstvo!

Ježiš, Ty žiješ pre odpustenie!

Moja duchovná skúsenosť z tohto týždňa

MEDITÁCIA 1 (pondelok, 14.12.2020)

Ježiš, ktorý sa oddelil od svojej rodiny

Lukáš 2,41-52

„Jeho rodičia chodievali každý rok do Jeruzalema na veľkonočné sviatky. Keď mal dvanásť rokov, tiež išli, ako bývalo na sviatky zvykom. A keď sa dni slávností skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježiš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nezbadali. Nazdávali sa, že je v sprievode. Prešli deň cesty a hľadali ho medzi príbuznými a známymi. No nenašli. Vrátili sa teda do Jeruzalema a tam ho hľadali. Po troch dňoch ho našli v chráme. Sedel medzi učiteľmi, počúval ich a kládol im otázky. Všetci, čo ho počuli, žasli nad jeho rozumnosťou a odpoveďami. Keď ho zazreli, strpli od údivu a Matka mu povedala: „Syn môj, čo si nám to urobil? Pozri, tvoj otec i ja sme ťa s bolesťou hľadali!“ On im odpovedal: „Prečo ste ma hľadali? Nevedeli ste, že mám byť tam, kde ide o môjho Otca?“ Ale oni nepochopili slovo, ktoré im hovoril.

Život v Nazarete. – Potom sa s nimi vrátil do Nazareta a bol im poslušný. A jeho matka zachovávala všetky slová vo svojom srdci. A Ježiš sa vzrástol v múdrosti, veku a v obľube u Boha i u ľudí.“

ÚVAHA

Ježiš pozná konflikty s rodičmi. V úryvku podľa Lukáša vidíme Ježišove náboženské dospievanie. Už v takomto mladom veku sa Ježiš dokáže jasne rozhodnúť a vie presne, kam patrí. Mária mu hovorí: Ja a „otec“ a myslí tým Jozefa. Ježiš hovorí v dome „Otca“ a má na mysli Boha. A predsa Boha je potrebné viac počúvať ako človeka. Mária sa odvoláva na zákon počúvať rodičov. Ježiš napĺňa zákon: *„Budeš milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou.“* (Dt 6,5) Môže sa nám zdať, že oba tieto zákony stoja v prípade Ježiša v rozpore. Ježiš dodržiava zákon a ctí si rodičov. Ved' tesne pred smrťou sa postará o svoju Matku. (Jn 19,26).

Zároveň si je Ježiš vedomý, čo mu Boh ako jeho Otec zveril. Iba slobodný od predstáv a očakávaní svojich rodičov sa môže stať „obraz neviditeľného Boha“ (Kol 1,15) a naplniť tak svoje poslanie.

Ježiš vie, že obraz Boha je úzko spojený s obrazom otca a matky a môžu sa zamieňať. V osobe Ježiša, ktorý je tak blízko nezameniteľného Boha, možno skutočne nájsť, aký je Boh. Kto sa teda podobne ako Ježiš oslobodí od falošných obrazov Boha, môže nájsť život v plnosti: *„A každý, kto pre moje meno opustí domy alebo bratov a sestry, alebo otca a matku, alebo deti, alebo polia, dostane stonásobne viac a bude dedičom večného života.“* (Mt 19,29).

Ježiš, Ty oslobodzuješ!

MEDITÁCIA 2 (utorok, 15.12.2020)

Ježiš, ktorý zakladá novú rodinu

Marek 3,20-21.31-34:

„Vošiel do domu a znova sa zišiel toľký zástup, že si nemohli ani chleba zajesť. Keď sa to dopočuli jeho príbuzní, išli ho odvieť, lebo hovorili: „Pomiatol sa.“

„Tu prišla jeho matka a jeho bratia. Zostali vonku a dali si ho zavolať. Okolo neho sedel zástup. Povedali mu: „Vonku ťa hľadá tvoja matka, tvoji bratia a tvoje sestry.“ On im odvetil: „Kto je moja matka a moji bratia?“ Rozhliadol sa po tých, čo sedeli okolo neho, a povedal: „Hľa, moja matka a moji bratia.“

ÚVAHA

Ježiš odchádza z domu, je totiž na čase, aby sa začala jeho nová fáza života. Vystupuje na verejnosti, diskutuje s veľkými autoritami, uzdravuje chorých, priťahuje veľké zástupy. Jeho rodina to však nechápe.

Preto sa jeho príbuzní rozhodnú vydat' za ním a odvieť ho. Jeho Matka je na čele tých, ktorí ho hľadajú.

Vzniká tak situácia, kde je Ježiš obklopený obrovským zástupom v jeho blízkosti a jeho rodina musí čakať von. Jeho Matka a príbuzní sa k nemu nemôžu kvôli veľkému zástupu priblížiť, a preto musia po neho poslať.

Ježišovi to hneď dochádza. Nemôže sa vrátiť naspäť do svojej pôvodnej rodiny, pretože tak by zradil to, čo pocítil ako svoje životné poslanie, zradil by to, za čo horí – Božie kráľovstvo. Založil novú rodinu, ktorá je väčšia ako jeho pôvodná. Pre túto novú rodinu žije a obetuje sa pre ňu. Jeho Nebeský Otec je tiež aj ich Otcom.

Jeho nová rodina je rodinou, ktorá sa spolu s ním nasadzuje pre lepší život všetkých ľudí. K tejto novej rodine patria tiež prostitútky, kolaboranti, hriešnici a vyvrheli.

Matka a príbuzní Ježiša, potrebujú ešte čas, aby ho pochopili. Neskôr ich už nájdeme medzi apoštolmi a ako súčasť prvotnej Cirkvi.

Ježiš, Ty brat ľudí!

MEDITÁCIA 3 (streda, 16.12.2020)

Ježiš, ktorý hľadá pomocníkov

Lukáš 5,1-10:

„Keď raz stál pri Genezaretskom jazere, tlačil sa naň zástup, lebo chcel počuť Božie slovo. Tu zbadal pri brehu dve lode. Rybári z nich vystúpili a prali si siete. Nastúpil na jednu z lodí, ktorá patrila Šimonovi, a poprosil ho, aby trocha odrazil od brehu. Potom si sadol a z loďky učil zástupy.

Keď prestal hovoriť, povedal Šimonovi: „Zatiahni na hlbinu a spustite siete na lov!“ Šimon mu odpovedal: „Učiteľ, celú noc sme sa namáhali, a nič sme nechytli. Ale na tvoje slovo spustím siete.“ Len čo to urobili, chytili také množstvo rýb, až sa im siete trhali. Preto dali znamenie spoločníkom, čo boli na druhej lodi, aby im prišli pomôcť. Oni prišli a obidve loďky naplnili tak, že sa potápali. Keď to videl Šimon Peter, padol Ježišovi k nohám a povedal: „Pane, odíď odo mňa, lebo som človek hriešny.“ Hrôza sa totiž zmocnila jeho i všetkých, čo boli s ním, nad úlovkom rýb, ktoré chytili. Takisto aj Zebedejových synov Jakuba a Jána, ktorí boli Šimonovými spoločníkmi. Tu Ježiš povedal Šimonovi: „Neboj sa, odteraz budeš loviť už ľudí.“

ÚVAHA

Ľudia prichádzajú za Ježišom. Žíznia po Slove. Popritom vidíme rybárov, ktorí si pri svojej každodennej práci vôbec nevšímajú čo sa deje okolo. Ježiš požiada jedného z rybárov o pomoc. Tak sa Šimon dostáva do tesnej blízkosti Ježiša. Počúva ho ako rozpráva ľuďom žízniacim po Jeho slove. Šimon môže celkom nezainteresovane hľadiť na Ježiša v lodke.

Čo sa Ježišovi pri pohľade na toľkých počúvajúcich preháňa hlavou? Túži po pomocníkoch, ktorí premýšľajú rovnako ako On? Hľadá žiakov, ktorých by mohol zaučať?

Ježiš oslovuje Šimona a dáva mu úlohu, ktorá sa mu javí nezmyselná, zbytočná. Pozoruhodné je, že Šimon odpovedá: „*Na Tvoje slovo*“. Šimon sa javí vnútorne oslovený Ježišovou osobou a tak sa mu otvára. Dáva na Jeho slovo a koná. Tak sa stáva zázrak. Z každodennosti, zbytočnosti sa stáva plnosť.

Šimona naplňa hrôza. Stretnutie s Ježišom ním otrasie a strhne každodennú bezstarostnosť, postoj nezájmu. Možno Šimon už teraz pociťuje túžbu spoznať tohto Ježiša bližšie, nasledovať ho. Zároveň však pociťuje svoju hriešnosť, nehodnosť.

Práve v Petrovi nachádza Ježiš človeka, na ktorého sa chce spoľahnúť. Šimon je ten pravý: „*Neboj sa. Pod!*“ Šimon zanecháva všetko. Ježiš tak získava nového pomocníka. Peter ide za ním a stále hlbšie sa učí jeho posolstvu.

Ježiš, Ty hľadáš pomocníkov!

MEDITÁCIA 4 (štvrtok, 17.12.2020)

Ježiš, ktorý napĺňa prislúbenia

Ján 19,45-51

„Filip sa stretol s Natanaelom a povedal mu: „Našli sme toho, o ktorom písal Mojžiš v Zákone a Proroci- Ježiša, Jozefovho syna z Nazareta.“ Natanael mu vrazil: „Môže byť z Nazareta niečo dobré?!“ Filip mu odpovedal: „Pod’ a uvidíš!“ Keď Ježiš videl prichádzať Natanaela, povedal o ňom: „Toto je pravý Izraelita, v ktorom niet lesti.“ Natanael sa ho opýtal: „Odkiaľ ma poznáš?“ Ježiš mu vrazil: „Videl som ťa prv, ako ťa Filip zavolať, keď si bol pod figovníkom.“ Natanael mu povedal: „Rabbi, ty si Boží Syn, ty si kráľ Izraela!“ Ježiš mu odvetil: „Veríš preto, že som ti povedal: Videl som ťa pod figovníkom? Uvidíš väčšie veci ako toto.“ Potom mu povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Uvidíte otvorené nebo a Božích anjelov vystupovať a zostupovať na Syna človeka.“

ÚVAHA

Filip rozpráva Natanaelovi o stretnutí s Ježišom: Stretol toho, ktorého už očakávajú generácie.

Natanael reaguje skepticky: Môže Prisľúbený pochádzať z takého zapadákov ako Nazaret? Môže od tohto Ježiša očakávať niečo dobré? Natanael je plný predsudkov ešte predtým ako môže Ježiša stretnúť.

Ježiš ho už vnímal skôr ako došlo k ich stretnutiu. Vidí v ňom to dobré – jeho úprimnosť a čestnosť. Pozná jeho vnútro, kým je v hĺbke srdca.

Natanael je úplne prekvapený. Predsudky miznú a padajú mu akoby šupiny z očí: Vidí pred sebou Prisľúbeného!

Ježiš im predpovedá ešte väčšie veci ako toto...

Čo ma oslovilo?

Možno aj v mojom vnútri sú predsudky voči Ježišovi.

Môžem sa pokúsiť započúť, čo mi Ježiš neustále hovorí.

Pomaly prichádzam do rozhovoru s Ježišom o tom, čo zamestnáva moju myseľ.

Ježiš, Ty sľubuješ väčšie veci!

MEDITÁCIA 5 (piatok, 18.12.2020)

Ježiš, ktorý miluje Boha z celej sily

Lukáš 10,25-28

„Tu vystúpil ktorýsi znalec zákona a povedal, aby ho pokúšal: „Učiteľ, čo mám robiť, aby som bol dedičom večného života?“ Ježiš mu vrazil: „Čo je napísané v Zákone? Ako tam čítaš?“ On odpovedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, zo všetkých svojich síl a z celej svojej mysle a svojho blížneho ako seba samého!“ Povedal mu: „Správne si odpovedal. Toto rob a budeš žiť!“

ÚVAHA

Každé ráno a každý večer sa Ježiš ako zbožný žid modlí modlitbu: Schema Israel: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou. (Dtn 6,5)

Kto vyslovuje tieto slová je plný nadšenia pre Boha. Každé ráno dáva Ježiš všetky svoje sily, sily svojho srdca a svojej psychiky k dispozícii Bohu. Dáva ich svojmu Otcovi, aby ich premenil v radosť pre ľudí.

Prúd lásky k Bohu a k ľuďom je ten istý: „Ak niekto povie: „Milujem Boha,“ a nenávidí svojho brata, je luhár. Veď kto nemiluje brata, ktorého vidí, nemôže milovať Boha, ktorého nevidí. A toto prikázanie máme od neho: aby ten, kto miluje Boha, miloval aj svojho brata.“ (1Jn 4,20-21).

Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého svojho srdca, z celej svojej duše, zo všetkých svojich síl a z celej svojej mysle“ Opakuj si tieto slová, až kým sa neocitneš v tejto láske.

Možno ma to ťahá, aby som rovnako ako Ježiš dal všetky svoje sily k dispozícii. Sily môjho srdca, moje psychické sily a napokon aj moje vitálne sily...

Ježiš, Ty pozývaš k obetavosti!

MEDITÁCIA 6 (sobota, 19.12.2020)

Ježiš, ktorý sa identifikuje s trpiacimi

Matúš 25,31-46

„Až príde Syn človeka vo svojej sláve a s ním všetci anjeli, zasadne na trón svojej slávy. Vtedy sa pred ním zhromaždia všetky národy a on oddelí jedných od druhých, ako pastier oddeľuje ovce od capov. Ovce si postaví sprava a capov zľava. Potom Kráľ povie tým, čo budú po jeho pravici: »Pod'te, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som počestný a pritúlili ste ma; bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne.« Vtedy mu spravodliví povedia: »Pane, a kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? Kedy sme ťa videli ako počestného a pritúlili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme k tebe?« Kráľ im odpovie: »Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.« Potom povie aj tým, čo budú zľava: »Odíd'te odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablovej a jeho anjelom! Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; bol som počestný, a nepritúlili ste ma; bol som nahý, a nepriodeli ste ma; bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma.« Vtedy mu aj oni povedia: »Pane, a kedy sme ťa videli hladného alebo smädného, alebo ako počestného, alebo nahého, alebo chorého, alebo vo väzení, a neposlúžili sme ti?« Vtedy im on odpovie: »Veru, hovorím vám: Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.« A pôjdu títo do večného trápenia, kým spravodliví do večného života.“

ÚVAHA

„Pane, chcem hľadať Tvoju tvár“ – tiež v tvárach iných ľudí.
Možno mám práve pred sebou konkrétnu tvár.

Nechám si čas, aby som si ich mohol prezrieť.

Môžem pohľad na tieto tváre striedať s ikonou Ježiša, ktorú mám.

Možno sa mi tieto obrazy prelínajú.

Evanjelium nám predstavuje novú ikonu: núdzneho človeka.

Možno sú ľudia, ktorých pohľad ma obzvlášť oslovil, ich tvár sa mi chce prihovoriť.

Ježiš, Ty najbližší brat!

MEDITÁCIA 7 (nedeľa, 20.12.2020)

Litánie

**„Pane, ja hľadám tvoju tvár.
Neodvracaj svoju tvár odo mňa.“**

Žalm 27,8-9

Ježiš, Ty oslobodzuješ!

Ježiš, Ty brat ľudí!

Ježiš, Ty hľadáš pomocníkov!

Ježiš, Ty sľubuješ väčšie veci!

Ježiš, Ty pozývaš k obetavosti!

Ježiš, Ty najbližší brat!

Moja duchovná skúsenosť z tohto týždňa

MEDITÁCIA 1 (pondelok, 21.12.2020)

Ježiš, Božia tvár skrývajúca sa v malom dieťati

Ján 1,1-18

„Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V ňom bol život a život bol svetlom ľuďí. A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali.

Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa Ján. Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby skrze neho všetci uverili. On sám nebol svetlo, prišiel iba vydať svedectvo o svetle.

Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. Bol na svete a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal. Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali.

Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle muža, ale z Boha.

A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy. Ján o ňom vydal svedectvo a volal: „Toto je ten, o ktorom som hovoril: Ten, čo príde po mne, je predo mnou, lebo bol prv ako ja.“ Z jeho plnosti sme my všetci dostali milosť za milosťou. Lebo ak zákon bol daný skrze Mojžiša, milosť a pravda prišli skrze Ježiša Krista. Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodený Boh, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvest’.“

ÚVAHA

Ježiš sa často nazýva aj Kristus. Kristus znamená v preklade Pomazaný. Proroci a králi boli na znak svojho úradu pomazaní a tým dostali plnú moc od Boha, aby ho zastupovali. Ježiš Kristus je pomazaný Duchom Svätým, a tak úplne preniknutý Božou prirodzenosťou. Je viac ako posol. Skrz moc Ducha Svätého vyžaruje v Ježišovi stelesnená tvár Otca. Ako sa hovorí v prípade detí: „Tie oči a tvár, úplne celý otec!“ Tak ľudia v Ježišovi môžu povedať: „Tento človek, celý Otec.“

Dietrich Bonhoeffer (1906-1945) píše: „ Kristus nie je iba zvestovateľ nejakého systému, ktorý by mal byť dobrým v každom čase. Kristus neučí nejakej abstraktnej etike, ktorá by mala platiť za každú cenu. Kristus nebol učiteľ, zákonodarca, ale človek, skutočný človek ako my. Preto Ježiš nechce, aby sme aj my boli iba žiaci, zástupcovia a obhajcovia istého učenia, ale ľudia, skutočný Boží ľud. Kristus nemiluje ako teoretik náuky o dobre, ale On miluje skutočných ľudí. (...) To znamená, že Boh nie je akási idea, princíp, zákon, lež Boh sa stáva človekom.

Boh, ktorý je nekonečný, nepochopiteľný, večný, ten, ktorého nikto nikdy nevidel, sa stáva malým dieťaťom. Necháva sa spoznať v tvári novorodenca, ktorý bezbranne a úplne chudobný leží v jasliach. V pohľade tejto tváre sa mi Boh prihovára. Stratený človek, ktorý putuje v temnotách, nachádza v jasliach svoj domov. Túto detskú tvár môžem uzrieť vo svojom srdci, túto skutočnosť môžem prežívať. V pohľade na Boha, ktorý sa stal človekom môžem stále viac nájsť sám seba, môžem sa stať viac človekom.

Ježiš, Ty tvár nášho Otca!

MEDITÁCIA 2 (utorok, 22.12.2020)

Ježiš, Boží stánok medzi ľuďmi

Ján 1,1-18

„Na počiatku bolo Slovo a Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh. Ono bolo na počiatku u Boha. Všetko povstalo skrze neho a bez neho nepovstalo nič z toho, čo povstalo. V ňom bol život a život bol svetlom ľudí. A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali.

Bol človek, ktorého poslal Boh, volal sa Ján. Prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby skrze neho všetci uverili. On sám nebol svetlo, prišiel iba vydať svedectvo o svetle.

Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet. Bol na svete a svet povstal skrze neho, a svet ho nepoznal. Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali.

Ale tým, ktorí ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle muža, ale z Boha.

A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami. A my sme uvideli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodený Syn, plný milosti a pravdy. Ján o ňom vydal svedectvo a volal: „Toto je ten, o ktorom som hovoril: Ten, čo príde po mne, je predo mnou, lebo bol prv ako ja.“ Z jeho plnosti sme my všetci dostali milosť za milosťou. Lebo ak zákon bol daný skrze Mojžiša, milosť a pravda prišli skrze Ježiša Krista. Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodený Boh, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvest’.“

ÚVAHA

„A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami.“ Keď sa niekto nastáhuje do nového bývania, tak sa zvykne povedať: „Už som sa konečne usadil vo svojom.“ (*pozn. doslovný preklad z nemčiny: Tu som zložil svoj stan.*) Sám Boh sa usadil uprostred svojho ľudu. Medzi ľuďmi, ktorí sú na ceste. Nomádi, kočovníci žijú v stanoch. Boh sám si rozprestiera stan, aby mohol prebývať s nimi na ceste, aby mohol s nimi zdieľať skúsenosti. Takýmto stanom je sám Boh a človek Ježiš Kristus.

Táto skutočnosť mení všetko. V Knihe Zjavení Apoštola Jána čítame: „Hľa, Boží stánok je medzi ľuďmi! A bude medzi nimi prebývať; oni budú jeho ľuďom a sám Boh – ich Boh – bude s nimi. Zotrie im z očí každú slzu a už nebude smrti ani žiaľu; ani náreku, ani bolesti viac nebude, lebo prvé sa pominulo.“ (Zjv 21,3-4).

V katolíckych kostoloch nachádzame bohostánok, v ktorom sa uchováva Eucharistia. Bohostánok možno chápať ako stan, v ktorom prebýva živý Boh a napĺňa prísľub: „Emanuel – Boh s nami!“ (Mt 1,23) Boh rozprestiera stan uprostred svojho ľudu – medzi ľuďmi, ktorí ho hľadajú.

Kto dovolí živému Božiemu slovu prebývať uprostred svojho srdca, ten bude premenený. Žije novú skutočnosť. Ako sa píše v Knihe Sirachovca: „Verný priateľ je ako mocná pevnosť (mocný stan), kto takého nájde, nájde si poklad. (Sir 6,14). Boh chce byť človeku priateľom, ktorý by ho ochránil a sprevádzal na ceste. Takto sa rozvíja ľudská dôvera, nádej a láska.

Ježiš, Ty Boží stánok prebývajúci medzi ľuďmi!

MEDITÁCIA 3 (streda, 23.12.2020)

Ježiš, α a Ω života

Zjv 23,3-6

„A počul som mohutný hlas od trónu hovoriť: „Hľa, Boží stánok je medzi ľuďmi! A bude medzi nimi prebývať; oni budú jeho ľuďom a sám Boh – ich Boh – bude s nimi. Zotrie im z očí každú slzu a už nebude smrti ani žiaľu; ani náreku, ani bolesti viac nebude, lebo prvé sa pominulo.“

A ten, čo sedel na tróne, povedal: „Hľa, všetko robím nové.“ A hovoril: „Píš: Tieto slová sú verné a pravdivé.“ A povedal mi: „Stalo sa! Ja som Alfa a Omega, Počiatok i Koniec. Smädnému dám zadarmo z prameňa živej vody.“

ÚVAHA

Ježiš Kristus, počiatok a koniec môjho života.

Ježiš Kristus, α - alfa a Ω - omega môjho života.

Ježiš Kristus, prameň, z ktorého prúdi voda života....

Generálny predstavený Jezuitov Pedro Arrupe SJ (1907-1991) opísal túto skúsenosť takto:

„Pre mňa je Ježiš všetkým. Iba takto môžem vyjadriť, čo znamená Ježiš Kristus pre môj život: všetko. Bol a je mojím ideálom od môjho vstupu do Spoločnosti Ježišovej, bol a ostane mojou cestou, bol a je stále mojou silou. Myslím si, že nie je nevyhnutné mnoho vysvetľovať, čo tým chcem povedať: Ak by ste zobrali Krista z môjho života, všetko sa zrúti, ako telo, ktorému zoberiete kosť, hlavu a srdce.“

Ježiš, Ty α a Ω môjho života!

MEDITÁCIA 4 (štvrtok, 24.12.2020)

Litánie

**„Pane, ja hľadám tvoju tvár.
Neodvracaj svoju tvár odo mňa.“**

Žalm 27,8-9

**Ježiš, Ty si svetlo v temnotách môjho života!
Ježiš, Ty si zapálený pre Božie kráľovstvo!
Ježiš, Ty plnosť života!
Ježiš, Ty moja istota!
Ježiš, priateľ ľudí!
Ježiš, Ty pokoj duše!**

**Ježiš, Ty vtelená dobrota Boha!
Ježiš, Ty uzdravuješ ľudí!
Ježiš, Ty otváraš horizont srdca!
Ježiš, Ty priateľ hriešnikov!
Ježiš, Ty daruješ spoločenstvo!
Ježiš, Ty žiješ pre odpustenie!**

**Ježiš, Ty oslobodzuješ!
Ježiš, Ty brat ľudí!
Ježiš, Ty hľadáš pomocníkov!
Ježiš, Ty sľubuješ väčšie veci!
Ježiš, Ty pozývaš k obetavosti!
Ježiš, Ty najbližší brat!**

**Ježiš, Ty tvár nášho Otca!
Ježiš, Ty Boží stánok prebývajúci medzi ľuďmi!
Ježiš, Ty α a Ω môjho života!**

ŠTEDRÁ VEČERA

(rodinná liturgia)

Bezprostredne pred štedrou večerou sa rodina zide na túto modlitbu. Vstupuje ňou do slávnosti Narodenia Pána. Miestom modlitby môže byť miesto, kde sa rodina zvyčajne modlieva, môže to byť tiež pri domácich jasličkách alebo priamo pri štedrovečernom stole.

PRED JEDLOM

Otec (alebo matka): V mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

Všetci: Amen.

O: Dnes oslavujeme Vianoce – sviatky narodenia nášho Pána Ježiša. Ježiš sa narodil, aby priniesol dobro, lásku a pokoj do našej rodiny. V túto chvíľu zavítal aj k nám. Mária, Ty si matkou narodeného Božieho Syna. Chceme Ťa celá naša rodina pozdraviť:

V: Zdravas Mária...

O: Započúvajte sa do slov Evanjelia podľa Lukáša, ktoré nám sprítomňujú vianočnú udalosť (číta niektorý člen rodiny):

Čítanie z evanjelia podľa sv. Lukáša:

V tých dňoch vyšiel rozkaz od cisára Augusta vykonať súpis ľudu po celom svete. Tento prvý súpis sa konal, keď Sýriu spravoval Kvirínus. A Všeci šli dať sa zapísať, každý do svojho mesta. Vybral sa aj Jozef z galilejského mesta Nazaret do Judey, do Dávidovho mesta, ktoré sa volá Betlehem, lebo pochádzal z Dávidovho domu a rodu, aby sa dal zapísať s Máriou, svojou manželkou, ktorá bola v požehnanom stave. Kým tam boli, nadišiel jej čas pôrodu. I porodila svojho prvorodeného syna,

zavinula ho do plienok uložila do jasiel', lebo pre nich nebolo miesta v hostinci. V tom istom kraji boli pastieri, ktorí v noci bdeli a strážili svoje stádo. Tu zastal pri nich Pánov anjel a ožiarila ich pánova sláva. Zmocnil sa ich veľký strach, ale anjel im povedal: „Nebojte sa. Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude patriť všetkým ľuďom: Dnes sa vám v Dávidovom meste narodil Spasiteľ Kristus Pán. A toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinuté do plienok a uložené v jasliach.“ A hneď sa k anjelovi pripojilo množstvo nebeských zástupov, zvelebovali Boha a hovorili: „Sláva Bohu na výsostiach a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle.“ (Lk 2, 1 – 14)

Počuli sme Božie slovo.

V: Bohu vd'aka.

V: Tichá noc (JKS č. 88) alebo iná vianočná pieseň

PROSBY A POĎAKOVANIA

(každý člen rodiny sa môže zapojiť prečítaním alebo pridaním vlastnej prosby alebo vd'aky):

O: Pane, v dnešnú noc tvojho narodenia ťa prosíme:

Ďalší člen rodiny: Za všetkých ľudí dobrej vôle, aby s tebou vytvárali jednu ľudskú rodinu.

V: Prosíme ťa, vyslyš nás.

Ďalší člen rodiny: Za opustených, hladujúcich, chorých a trpiacich, aby v týchto dňoch našli oporu v tebe i v nás.

V: Prosíme ťa, vyslyš nás.

Ďalší člen rodiny: Za nás všetkých (možno vymenovať), aby sme v novom roku pociťovali tvoju pomoc a ochranu.

V: Prosíme ťa, vyslyš nás.

(Môžu nasledovať vlastné prosby)

O: A ďakujeme Ti:

Ďalší člen rodiny: Za prežitý rok, že si nás sprevádzal a že môžeme byť teraz pri dnešnej Štedrej večeri spolu.

V: Ďakujeme Ti Pane:

Ďalší člen rodiny: Za všetky dary, ktorými sa v dnešný večer môžeme obdarovať a za to, že najväčším darom pre nás si Ty.

V: Ďakujeme Ti Pane.

Ďalší člen rodiny: Za svätého Otca, biskupov a našich kňazov, ktorí sú pre nás Tvojimi zástupcami.

V: Ďakujeme ti Pane.

(Môžu nasledovať vlastné vd'aky)

V: Modlitba OTČE NÁŠ

O: Dajme si teraz znak pokoja.

V: Pokoj a bratská láska nech je medzi nami. (Všetci si môžu vzájomne podať ruky alebo sa objat'.)

POŽEHNANIE JEDLA:

O: Pane, požehnaj toto jedlo, buď častým hosťom v našom dome a daj svoj pokoj, ktorý zvestoval anjel v Betleheme, každému človeku. Skrze Krista nášho Pána.

V: Amen. Sláva Otcu...

PO JEDLE

O: Ďakujeme ti, všemohúci Bože, za všetky tvoje dobrodenia, lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov.

V: Amen. V mene Otca...

POŽEHNANÉ A MILOSTIPLNÉ VIANOCE!

POZNÁMKY:

POZNÁMKY:

POZNÁMKY:

V prípade, ak by ste chceli finančne podporiť našu farnosť,
môžete tak urobiť prevodom na náš účet:

IBAN: SK74 0900 0000 0005 0004 4923

